ÜNNEPI KÜLÖNSZÁM

XII. évfolyam 1. szám

Sajószentpéter város közéleti lapja

SZENTPÉTERI KRÓNIKA

2019. január-február

1989 2019

SAJÓSZENTPÉTER

30 ÉVE VÁROS

Boldog születésnapot, Sajószentpéter!

SAJÓSZENTPÉTER

Tisztelt Sajószentpéteriek!

2019-ben Sajószentpéter várossá nyilvánításának 30. évfordulóját ünnepli. Az eltelt 30 évben megvalósított projekteknek köszönhetően infrastruktúrájában, középületeiben megújult a város, és számos további tartalmi fejlesztés előtt áll. Határozott és jövőbe mutató fejlődési pályára állt a település. Sokszor mégis azt tapasztalhatjuk, hogy alulértékelik Sajószentpétert, ezért tennünk kell a kiegyensúlyozott, pozitív városkép kialakításáért, aminek egyik, tartalmi pillére Sajószentpéter kellemes, élhető lakóhely volta, míg a másik, formai pillére az egységes, a várost kifejező logót középpontba helyező arculati rendszer, amit egy város mind a belső, mind a külső érintettek felé megmutat magából. Egy olyan egységes városarculat kialakítására van szükségünk, mely ránk jellemző, egyedi, és mindenki számára jól azonosíthatóvá teszi a várost, ezért egy olyan vizuális jelet kerestünk, amely közvetíti értékeinket és a vizualitással segíti a megkülönböztetést.

A lakossági véleményeket és a mai szakmai elvárásokat figyelembe véve készült el az új logó, aminek fő üzenete Sajószentpéter természetközelsége és az itt élő emberek városszeretete, közösségi ereje. A logóban sematikusan megjelenik a Sajó, a kedvelt Pipiske-domb, a Sajószentpéteren élők szívében uralkodó szeretet, közösségi összetartás. A zöld szín utal a természetre, a zöld fejlesztésekre, a kék szín a hagyományokra, a Sajó folyóra. Ha végiggondoljuk, a logó körbeöleli a városunkat.

Felmerülhet a kérdés: miért logó és miért nem a címer? A címer napjaink kommunikációs trendjei mellett nem működőképes, hiszen bonyolult tartalmát nehezen értelmezi a heraldikus is, nemhogy a laikus ember. A címerünk szerepel ezután is a város zászlóján, a polgármesteri hivatal hivatalos (hatósági) kommunikációjában, a városi honlap impresszumában.

A következő hetekben, hónapokban Sajószentpéter minden kommunikációs felülete, eszköze átalakul az új arculatnak megfelelő vizualitás szerint, lendületet adva megjelenéseinknek, aminek segítségével elmondhatjuk, hogy Sajószentpéteren jó élni!

Dr. Faragó Péter
polgármester

„Az ősök szellemében újra felvirágzik"

Harminc éve viseli újra a városi rangot Sajószentpéter

Sajószentpéter város 1281. óta feljegyzett története során több alkalommal töltött be az ország életében jelentős szerepet, volt mezőváros, megyeszékhely, majd hosszú időn át járási központ is. Mindig azokban az időkben tudott igazán a helyi lakosok otthonává, az átutazók számára vonzóvá válni, amikor urai, majd később vezetői az egyéni érdekeiket háttérbe szorítva azon dolgoztak, hogy az ősök szellemében az utódok számára felvirágoztassák a települést. Az ősi címer fent idézett jelmondata ma is erre figyelmezteti a döntéshozókat.

Sajószentpéter jelenkori történetében ugyan 1989. március 1. jelentette a mérföldkövet, azonban ezt a napot sok évig tartó fejlődési folyamat előzte meg. A város a múlt század közepének iparosítási koncepciója és a viszszaeső bányafejlesztések következtében a két szomszédos iparváros mellett egyre inkább háttérbe szorult. 1976-ban a nagyközség tanácselnöki posztjára a politikai és gazdasági tapasztalatokkal is rendelkező Péter András került, aki ebbe nem törődött bele, hanem teljes erővel a település egykori rangjának visszaszerzéséhez szükséges feltételek (városi arculat és infrastruktúra kialakítása) megteremtésén dolgozott. „Komoly tervekkel érkeztem, hiszen voltak elképzeléseim a lakásberuházásokról, intézményfejlesztésekről és a már akkoriban is komoly problémaként jelentkező közlekedésfejlesztésről. A helyi apparátussal kidolgoztuk a megvalósítási tervet, aminek nagy részét végre is hajtottuk. Sok pótolnivaló volt abban az időben. Egy demográfiai hullám akkoriban érte el a csúcsot, kevés lett a férőhely az iskolákban, ezért bővíteni, illetve építeni kellett. Az 1. Számú Általános Iskolához toldottunk, a 4-es felépült, új óvoda készült a Semmelweis úton, iskola és óvoda a Móra úton. A lakhatási feltételek már nem feleltek meg minden esetben a kor követelményeinek, a kolóniaházak ideje lejárt. Ezért nagyarányú városias léptékű lakásépítés indult el, épültek a bányászlakások, ekkor készült a Harica úton 3x4 lakás, a Semmelweis úton 16 lakás, és felépültek földszinten üzletekkel a „lábasházak", a Móra-lakótelep. Ezekhez nélkülözhetetlenek voltak a közműhálózatok (gáz és csatorna) fejlesztési munkái. Az egészségügyi alapellátás fejlődését és a szakrendelések helyi elérésének lehetőségét tette lehetővé az új Gyógyító Megelőző Intézmény megépítése, és orvosaink bevonása a tervezés folyamatába" - emlékezett vissza korábban Péter András. A kisvárosi arculat megőrzéséhez pedig a déli városrészen folyamatosan alakítottak ki és közművesítettek családi házas, ikerházas telkeket, a település több pontján pedig pavilonbeépítési területeket.

Az akkori törvények szigorúan meghatározták, hogy melyik állami vállalat lehet generál kivitelező, ám ezek kapacitása véges volt. Ezért a Nagyközségi Tanács több fővállalkozói feladattal is egy „házon belül", a hivatal munkatársaiból (Heiszman István műszaki csoportvezető, Kádas Imre műszaki ügyintéző, dr. Szemán Ilona pénzügyi csoportvezető) létrehozott építőbrigádot bízott meg. Feladatuk a terveztetés, terület-előkészítés, anyagbeszerzés, kivitelezés, műszaki ellenőrzés, pénzügyi lebonyolítás volt, a kivitelezési munkák jelentős részét Sajószentpéter kisiparosai végezték el.

1988-ra a lakosság lélekszáma elérte a 14 300 főt, működött az üveggyár, az Elzett Művek helyi üzeme és a vegyesipari szövetkezet, a környéken még bányák is, tehát nem voltak foglalkoztatási problémák, így minden feltétel adott volt ahhoz, hogy városi rangra emelkedjen Sajószentpéter. Megyénkből mellettünk még két település (Putnok és Szikszó) is pályázott a címre, melynek elnyerése egyben az állami finanszírozás mértékének növelését is jelentette.

A pillanat, amikor dr. Péter András átveszi a várossá nyilvánítást bizonyító oklevelet dr. Ladányi Józseftől

A személyes politikai kapcsolatok abban az időben is sokat számítottak, dr. Péter András a Minisztertanács Tanácsi Kollégiumának tagjaként több miniszternél is lobbizott, a legtöbb segítséget emlékei szerint Pozsgay Imrétől kapta. És természetesen dr. Ladányi József megyei tanácselnöktől, akitől a várossá nyilvánítás dokumentumát 1989. március 1-jén végül ünnepélyesen átvehette. Köszönet és tisztelet neki, valamint a többi modernkori városalapítónak!

„Már abban az időben is nagy vita volt azon, hogy mi lenne jobb a településnek: az elkerülő út megépítése, vagy

Egykor hatalmas előrelépés volt a GYÓMI Kossuth úti épületének megépítése

30 éve is zsúfolásig megtelt az MSK színházterme

a városon átvezető jó minőségű út. Előbbire nem láttunk sok esélyt, ezért utóbbit preferáltam inkább, mert az elkerülő útra a költségigénye miatt kisebb, a városi átkelési szakasz megépítésére a nagy forgalom miatt nagyobb eséllyel lehetett volna lobbizni. Az élet ezt igazolta, ma már legalább a város közepén szép, rendezett a főút. Sajnos az utánam következő 16 év egy rossz álom Sajószentpéter történetében, mert ismét kimaradtunk a fejlesztésekből, miközben mások sorra nyerték a pályázatokat" – mond sommás véleményt az egykori városvezető.

A rendszerváltozás utáni években valóban csupán kisebb fejlesztésekre maradt erő, de a jövő generációk számára lényeges óvodaépületek, tálalókonyhák korszerűsítése már akkor elkezdődött, és 2018-ra vált teljessé. A város fejlesztésében is hatalmas lehetőségek nyíltak azáltal, hogy hazánk a 2007 és 2013 közötti időszakra az Európai Uniótól jelentős felzárkóztatást célzó támogatásban részesült. Erre is alapozva készült el Sajószentpéter Város Gazdasági Programja, amelynek főbb célkitűzései a megélhetési viszonyok, a települési, intézményi és egyéb infrastruktúra, a városiasodási folyamatok és az egészséges környezet feltételei jelentősen és tartósan javuljanak. A lefektetett célok eléréséhez többéves fejlesztési folyamaton át vezetett az út, a pályázatok elkészítése, a tervezési munkák azonnal nagy ütemben megkezdődtek.

A legfontosabb területen, az ipar megszűnése után égetően fontossá vált versenyképes helyi gazdaság feltételeinek megteremtésében –külső okok miatt - az erőfeszítések ellenére sem sikerült eredményeket elérni, a város megtartó erejének növelésére más utakat kellett keresni.

A turisztikai potenciál erősítését szolgálta a „Sajószentpéter történelmi városközpontjának rehabilitációja" pályázat a Lévay-ház, a Tájház és a műemlék Református nagytemplom rekonstrukciójával. A településfejlesztés gerincét is ez a projekt adta, mely által a város több emblematikus épülete (Polgármesteri hivatal épületei) kapott új arculatot és funkciót (a volt Kossuth mozi-ból Rendezvények Háza, a Bútorboltból Okmányiroda).

A humán közösségi infrastruktúra fejlesztése, a közoktatás, az egészségügy és a szociális ellátás megújítása több pályázat eredményeképpen mehetett végbe.

A Sajószentpéteren működő háziorvosi, gyermekorvosi, fogorvosi praxisok, a védőnői szolgálat és a központi orvosi ügyelet infrastruktúrájának építészeti fejlesztése után a két telephelyen működő egészségügyi alapellátás egy központi épületben lett elérhető. Itt kaptak helyet az alapvető szakorvosi rendelések is, amelyek az ellátás színvonalát emelték, és a szolgáltatás elérhetőségét javították.

A „Sajószentpéteri Területi Szociális Ellátó Központ Integrálása"projekt során felújításra (átalakításra) kerülő egykori iskolaépület, amely új környezetben, ideális körülményeket biztosít a szociális ellátás valamennyi területének.

A Sajószentpéteri bölcsőde kialakítása által vált lehetővé a bölcsődei ellátás újraindulása a városban, a TSZK épületében, 20 férőhellyel.

Sajószentpéteri Központi Napközi Otthonos Óvoda székhelyintézmény épületének felújítása, bővítése és akadálymentesítése révén az óvodáskorú gyerekek nevelése, fejlesztése a mai kor követelményeinek megfelelő körülmények között zajlik.

A SKÁI Kossuth Lajos iskola infrastrukturális fejlesztése, bővítése és teljes körű akadálymentesítése tette lehetővé Sajószentpéteren egy XXI. századi igényeket kielégítő iskola működését. A város jövője szempontjából akkor is örülni kell ennek, ha ez 2013-tól két tagiskolájával együtt állami fenntartásba került.

A gyerekeink – jövőnk zálogai – közül az elmúlt évek fejlesztései révén a város egyre több pontján, egyre többen tudnak igénybe venni modern játszótér nyújtotta mozgási lehetőségeket.

A város közlekedésbiztonságának javítása az állandó fontos célok között szerepel, a Bethlen és Kossuth út kereszteződésében 2007-ben kiépült jelzőlámpás forgalomszabályozás, a belső útfelújítások, de a közvilágítás lámpatesteinek izzócseréi, vagy a buszváró pavilonok is mind ezt szolgálják. A Gazdasági Programban szereplő térségi közlekedésfejlesztési célok elérését két megvalósult uniós projekt segítette.

Épül a mára már szimbolikussá vált lábas ház, a háttérben a Semmelweis utcai lakótelep épületei

A polgármesteri hivatal épületének rekonstrukciójára a történelmi városközpont rehabilitációja keretében került sor

A bölcsőde a Sajószentpéteri Területi Szociális Központtal osztozik az épületen

Az egyik a Sajószentpéter történelmi belvárosához vezető utak (Lévay, Árpád, Petőfi) felújítása, mely által 2010 szeptemberétől könnyebben elérhetővé váltak a város közintézményei, és összeköttetés jött létre a kertváros és a városközpont között. A Nyögő-patakon gyaloghíd, járda és a csapadékvíz-elvezetés kiépítése a városrész gyalogos közlekedését tette biztonságosabbá, akadálymentessé.

A másik projekt, a 26. számú főút Sajószentpéter és Kazincbarcika elkerülő szakasz (I.-II. ütem) eredményezhetné Sajószentpéter város levegő- és zajszennyezettségének számottevő csökkentését, azonban ez az előkészítési fázis után - számos ígéret ellenére - a mai napig nem vált valósággá.

Napjainkban folytatódtak a város életében fontos fejlesztések, a polgárok komfortérzetének, a település megtartó erejének növelése, valamint arculatának értékmegőrző és értékteremtő biztosítása célok mentén. Némelyek eredményét már ma is érzékelhetjük, más részük a közeljövőben juthat el eddig. A pályázatok elnyerésének és lebonyolításának eredményességét fokozta, hogy városunk 2016-ban elnyerte a „Befektetőbarát település"címet.

A „Zöld város kialakítása Sajószentpéter Kertváros városrészén" elnevezésű projekt eredményeként megújult és új funkciót kapott az egykori Pécsi Sándor Általános Iskola egyik - éveken át kihasználatlan – épülete és udvara. Az épületben fitnesz- és tornaterem, szauna, étterem, kozmetika, játszóház kapott helyet, míg szabadtéren sportpályák és játszótér.

Más pályázatok eredményeként létrejött a régen várt városi kerékpárút-hálózat, és megépült a körforgalom a 26-os és 27-es számú főutak kereszteződésében, ezek jelentősen javítják Sajószentpéter közlekedésbiztonságát, és számos elemük által szebbé is teszik városunkat.

Az egyik legfontosabb nyertes pályázat a déli városrész bel- és csapadékvíz-védelmi hálózatának kiépítése, amely által elkerülhetők lesznek az emlékezetes árvizek által az ott lakók ingatlanjait és ingóságait ért károk.

A közétkeztetés feltételeinek javítása már 2010-ben fontos fejlesztési célként jelent meg, amikor ennek érdekében a város létrehozta a Közétkeztetési Nonprofit Kft.-t. Annak telephelyén - az egykori Kristály étteremben - az elmúlt évek alatt több lépcsőben végrehajtott teljes modernizációval mára kiépült egy korszerű közétkeztetési infrastruktúra.

A fejlesztések a jövőben sem állnak le, már zajlanak a „Generációk kertje – szociális alapszolgáltatások infrastrukturális fejlesztése" nevű projekt kivitelezési munkái, ennek eredményeként a Területi Szociális Központ előtti területen hamarosan egy többgenerációs, korszerű szabadidőpark alakul majd ki. Hamarosan indul az önkormányzati épületek (városi sportközpont, a Lévay József Városi Könyvtár és a Dusnoki Közösségi Ház) energetikai korszerűsítése, és napelemek, napkollektor beépítésével történő energiahatékonyság-központú fejlesztése.

Egy barnamezős beruházás keretében az egykori üveggyár melletti 3,5 hektárnyi terület rehabilitációjával szabadtéri sportcentrum és szabadidőpark jön létre.

A pályázati rendszer logikája miatt egyes projektek (mint a körforgalom vagy a Fitt Liget) pontszerűen valósultak meg, ezek önmagukban a környezetük arculatát tudták jelentősen megváltoztatni. A nagyobb vonalas kivitelezések (történelmi városrész rehabilitációja, út- és kerékpárút-hálózatok) már egy városrészt tettek modernebbé. Reményeink szerint a soksok pontból és vonalból előbb-utóbb egy XXI. századi kisváros képe rajzolódik majd ki.

Kiss B.

Egy nyertes ÉMOP-pályázatnak köszönhetően valódi tudásközpont lett a Kossuth Lajos Általános Iskolából

Sajószentpéteri Nagyközségi Tanács (1990. október 23-a előtt)

Dr. Péter András	tanácselnök
Dr. Zsíros Sándor	VB-titkár

Tanácstagok

1. választókerület – Kádas József
2. választókerület – Szoták Miklós
3. választókerület – Dr. Perván Lajos
4. választókerület – Karnis Tihamér
5. választókerület – Spitzmüller Miklós
6. választókerület – Bari Jenő
7. választókerület – Mata Bertalan
8. választókerület – Toldi Miklós
9. választókerület – Oláh Sándor
10. választókerület – Dr. Bakonyi Judit
11. választókerület – Papp gyula
12. választókerület – Gyenge Gyula
13. választókerület – Dr. Szemán Ilona
14. választókerület – Dr. Kelemen István
15. választókerület – Dr. Péter András
16. választókerület – Milner Józsefné
17. választókerület – Hornyák Istvánné
18. választókerület – Aleva Sándor
19. választókerület – Fridel József
20. választókerület – Juhász Sándor
21. választókerület – Dr. Szabó Mária
22. választókerület – Buczkó István
23. választókerület – Fucskó János
24. választókerület – Bányász Béla
25. választókerület – Horváth János
26. választókerület – Balázs Sándor
27. választókerület – Üsztök Lajosné
28. választókerület – Dr. Mérhay Lászlóné
29. választókerület – Mencsik Gyuláné
30. választókerület – Dörnyeiné Szokolai Tünde
31. választókerület – Hadházi Károly
32. választókerület – Varga Lajos
33. választókerület – Andó Attila
34. választókerület – Darmó János
35. választókerület – Rémiás József
36. választókerület – Béres István
37. választókerület – Zádori Lajos
38. választókerület – Csitkó József
39. választókerület – Tornai István
40. választókerület – Falkus Ferenc

Sajószentpéter Városi Önkormányzat képviselő-testülete (1990 – 1994)

Samu István	polgármester
Miklós Árpád	országgyűlési képviselő

Anga János visszalépett, helyére Hudák Józsefné került.

Bartkó Sándor	Furman Józsefné
Geregúr József	Gribovszki Béla
Haris László	Herman Ferenc
id. Kalina Aladár	Kanalas Zoltán
Kocsi Tibor	Lestár Mihály
Dr. Perván Lajos	Ifj. Schweitzer György
Slezsák István	Dr. Szabó Mária
Szarka György	Dr. Szemán Ilona
Dr. Szvetits Zsuzsanna	

Jegyző: Dr. Botos László

Sajószentpéter Városi Önkormányzat képviselő-testülete (1994 – 1998)

Samu István	polgármester
Dr. Faragó Péter	országgyűlési képviselő

Bartkó Sándor	Bajáki Józsefné
Bencs László	Herman Ferenc
Geregúr József	Gribovszki Béla
Dr. Kacsándi László	Kanalas Zoltán
Kocsi Tibor	Kozma László
Perényi Barnabás	Soltész Imre
Ifj. Schweitzer György	Dr. Szvetits Zsuzsanna
Dr. Szabó Mária	Szirmay László

Jegyző: Dr. Botos László

Sajószentpéter Városi Önkormányzat képviselő-testülete (1998 – 2002)

Samu István	polgármester
Buza Gyula	alpolgármester
Dr. Faragó Péter	országgyűlési képviselő

Aleva Mihály	Bajáki Józsefné
Balla Albert	Bencs László
Budai Erzsébet	Deák László
Geregúr József	Heidrich László
Ifj. Kalocsai József	Dr. Kacsándi László
Kádas István	Kozma László
Perényi Barnabás	Ruszó Gyuláné
Soltész Imre	Dr. Szabó Mária

Jegyző: Dr. Botos László

Sajószentpéter Városi Önkormányzat képviselő-testülete (2002 – 2006)

Samu István	polgármester
Buza Gyula	alpolgármester
Dr. Faragó Péter	országgyűlési képviselő

Balla Albert	Budai Erzsébet
Dudra József	Dr. Faragó Péter
Fucskó János	Fülöp Gyula
Geregúr József	Kamasinszki Csaba
Kocsi Tibor	Nagy Imre
Perényi Barnabás	Ruszó Gyuláné
Schwaitzer Jánosné	Soltész Imre
Sólyom Sándor	Szuhai Péter

Aljegyző: Dr. Vincze Erzsébet

Sajószentpéter Városi Önkormányzat képviselő-testülete (2006 – 2010)

Dr. Faragó Péter	polgármester
Geregúr József	alpolgármester
Dr. Faragó Péter	országgyűlési képviselő

Balla Albert	Budai Erzsébet
Deák László	Fucskó János (helyette 2010. 02.25-től Szabó István György)
Kamasinszki Csaba	Leskó Imre
Kocsi Tibor	Nagy Imre
Perényi Barnabás	Rémiás András
Schwaitzer Jánosné	Sólyom Sándor
Szuhai Péter	Dr. Szvetits Zsuzsanna
Zsiros László	

Jegyző: Dr. Márton Kinga

Sajószentpéter Városi Önkormányzat képviselő-testülete (2010 – 2014)

Dr. Faragó Péter	polgármester
Geregúr József	alpolgármester
Demeter Zoltán	országgyűlési képviselő

Balla Albert	Barta József István
Deák László	Kocsi Tibor
Leskó Imre	Molnár András
Nagy Imre	Perényi Barnabás
Rémiás András	Schwaitzer Jánosné

Jegyző: Dr. Márton Kinga

Sajószentpéter Városi Önkormányzat képviselő-testülete (2014 – 2019)

Dr. Faragó Péter	polgármester
Geregúr József	alpolgármester
Demeter Zoltán	országgyűlési képviselő

Balla Albert	Deák László
Dr. Takács András	Dávidné Szőllősi Ágnes
Gilányi Attila	Hernádi Norbert elhunyt (helyette 2019.01.13-tól Kovács Mihály)
Kocsi Tibor	Lakatos Sándor
Leskó Imre	Molnár András

Jegyző: Dr. Guláné Bacsó Krisztina

A kultúra várost épít

Bemutatkoznak a kulturális élet helyi zászlóvivői

Bizonyára sokak számára ismert az a megállapítás, hogy a kultúrához pénz kell. A minőségi kultúrához rengeteg pénz. Egy Sajószentpéterhez hasonló adottságú városnak pedig ebből van a legkevesebb. Legalábbis végesek a forrásai, különösen akkor, ha az ország észak-keleti régiójában építették fel ősei. Adódik hát a kérdés: milyen színvonalú kultúrát tud az itt élőknek biztosítani? Figyelembe véve azt is, hogy az éves állami normatíva lakosonként egy mozijegy árát fedezi.

A Sajógyöngye Népdalkör egy bányásznapi ünnepségen

Természetesen a különböző pályázatokon elnyert forrásokkal ezt jelentősen meg lehet emelni. Mégis akkor jár el bölcsen a város, ha igyekszik saját erejére támaszkodni, és az itt élők igényeinek szem előtt tartásával a helyi kis műhelyek működését támogatja. Amelyek egyrészt a hagyományokat ápolják, másrészt teret adnak a fiatal tehetségek felfedezéséhez, kibontakoztatásához, harmadrészt biztos érdeklődésre is számot tarthatnak. Mert a nézőtéren ki ne tapsolna szívesen a színpadon megjelenő gyerekének, hát még a kis unokájának? Nem is beszélve arról, hogy a mai zárkózott, magányos világunkban segítségükkel összetartó kis közösségek alakulhatnak ki, ahol rendszert, fegyelmet is tanulnak az otthon zabolázhatatlan, vagy állandóan számítógépen, telefonon csüngő gyerekeink. Persze ne zárjuk ki az idősebbeket sem annak lehetőségétől, hogy megmutathassák: ők is hasznosak tudnak lenni, ha számítanak valamiben rájuk. Nálunk néhány kudarc mellett születtek életképes kezdeményezések, ezekre ma kulturális életünk zászlóvivőiként tekintünk, amelyek értéket képviselve színesebbé teszik életünket, gyarapítják, építik a várost.

A „Gyöngyszem Mazsorettcsoport" 1999 óta működik Sztofán Zsuzsa vezetésével a művelődési házban. A felkészülés kadett (8-12 évesek) és junior (12-14 évesek) korcsoportban zajlott, majd 2014. februártól létrehozták az óvodás csoportot, ahol 4-8 éves apróságok tanulják az első lépéseket és koreográfiákat. Szabadtéren fúvószenekar kíséretében színvonalas menettáncot, színpadi szerepléseik alkalmával modern tánckoreográfiákat adnak elő a hozzá megálmodott ruhakollekciókban.

A fellépések, versenyek során egyaránt dolgoznak pomponnal, zászlóval, bottal, szalaggal. Fennállásuk óta számos európai ország fesztiváljára eljutottak már. 1999-ben és 2007-ben Franciaország, 2000-ben és 2008-ban Olaszország, 2001-ben Észak-Írország, 2003-ban Franciaország, 2004-ben Bosznia-Hercegovina és Montenegró volt a vendéglátó. Ezeken kívül rendszeresen tettek eleget lengyel és szlovák meghívásoknak is. 2011-ben csatlakoztak a Magyar Mazsorett Szövetséghez, ez tette lehetővé, hogy a mazsorett és modern tánccsoportok magyar bajnokságain számos dobogós helyezést, junior pompon kategóriában bajnoki címet szerezzenek. A 2013-ban, Tatán rendezett Európa-bajnokság mezőnyében a kadett pompon csapat 6. helyen végzett. A versenyek áldozatot követelnek a gyerekek családjaitól is, emiatt évente csak néhányszor indulnak el, inkább a rendszeres mozgásra, testedzésre való nevelést tarják első számú feladatuknak. Városunk rendezvényeinek (Majális, Városnapok, Bányász Fúvószenekarok Országos Találkozói, Formációs Táncgálák, Testvérvárosok Találkozói) viszont állandó résztvevői. A kulturális élet területén végzett munkájukat a képviselő-testület 2000-ben és 2015-ben is Elismerő plakett kitüntetéssel ismerte el.

A „Sajógyöngye Népdalkör" 2007-ben alakult Orosz Marianna ének-zene tanár vezetésével. A jelenleg huszonkét tagú vegyes kar célul tűzte ki a népi kultúra hagyományainak ápolását, a magyar népdalkincs népszerűsítését, és továbbadását. A város kulturális rendezvényeinek, ünnepi alkalmainak állandó résztvevői, egyre bővülő repertoárjuk mára több száz népdalból áll, a tízéves működésüket egy három korongból álló gyűjteményben foglalták össze. Legszívesebben Borsodban gyűjtött dalcsokrot és bányász dalokat énekelnek. A hajdani Petőfi Sándor Művelődési Ház színjátszó körének hagyományaira alapozva 2013-ban új oldalukról is bemutatkoztak: Orosz Marianna dramaturgiájával színpadra állították Kiss József tardi gyűjtésű dramatikus játékát, a „Pácafűzést".

Fennállásuk ötéves jubileumán kiadták első, tíz év működés után a második (bányász dalokból álló) önálló CD-lemezüket. 2009 óta minden év végén vendégül látják a környék kórusait a „Sajómenti Népdalköri Találkozón". A baráti találkozókra szívesen elfogadják a meghívást határon túli területekről is, hiszen ezek a népművészet, elsősorban a népdal ünnepei, és elődeink kultúrájának, hagyományainak megismertetésében, továbbélésében úttörő szerepet játszanak.

A közösség érdekében végzett kimagasló munkájáért 2010-ben a kórusvezető

A Tücsökmadár Néptáncegyüttes rendszeres fellépője a minden évben megrendezésre kerülő népdalköri találkozónak

Freedance-csoportkép egy korábbi formációs táncgálán

Orosz Marianna, 2013-ban pedig a Sajógyöngye Népdalkör vehetett át a képviselőtestülettől Elismerő plakett kitüntetést.

2017-ben a Tatabányán rendezett Országos Bányásznapon a bányász hagyományok továbbélésében tett erőfeszítéseiket elismerve pedig a Bánya-, Energia- és Ipari Dolgozók Szakszervezete Művészeti Nívódíját kapta meg az együttes.

Sajószentpéteren a társastánc alapjait Sólyom Attila tánctanár, egykori versenytáncos rakta le, amikor 1998-tól nyolc éven át a Móra iskolában tanította a gyerekeket. Vezetésével 2008-ban megalakult a „Freedance 2008 Táncsport Egyesület". Kezdetben azt a célt tűzték ki maguk elé, hogy a fiatalokkal megismertessék és megkedveltessék a táncot, és lehetőséget biztosítsanak a rendszeres testedzés ilyen formájához, mozgáskultúrájuk állandó fejlesztéséhez. 2010-ben - miután az egyesület tagja lett a Magyar Táncsport Szövetségnek –újabb célként a versenyzési feltételek megteremtése is előtérbe került, azóta rendszeresen megméretik magukat versenytáncos, de legtöbbször formációs kategóriában. Fennállásuk ötödik évében érték el a legnagyobb sikerüket: a Modern Táncok Magyar bajnokságán két csapatuk is a dobogó tetejére állhatott, ezzel kvalifikálva magukat a világbajnokságra, ahol a „Bécsi keringőt" junior, a „Gloria" latin-mix koreográfiát pedig ifjúsági korcsoportban szintén aranyéremmel jutalmazták. Sajószentpéter kulturális életében kifejtett tevékenységüket a képviselő-testület 2014-ben Elismerő plakettel köszönte meg.

2009-ben a kulturális központtal közösen, hagyományt teremtve megrendezték az első „Sajószentpéteri Formációs és Táncgála" nevű seregszemlét. Azóta minden év végén a megye tánciskolái és vezető tánctanárai mellett vendégül látnak sikeres hazai és felvidéki felnőtt táncosokat is. Ezek a rendezvények hármas célt szolgálnak: amellett, hogy város közönségének helybe hozzák az táncélményt, felmérhetik, hol tartanak versenyzőink a munkában, és testközelből láthatják, hogy kitartó munkával még hová juthatnak el tánctudásban.

2018 szeptemberében újabb nagy fába vágták a fejszéjüket, amikor tánciskolák számára megrendezték az I. Sajószentpéteri Inter-Cars és Alapkő Nemzetközi Tánciskolás Versenyt. A sikeren felbuzdulva a következő évtől egy tavaszi és egy őszi versennyel szintén hagyományossá és nemzetközivé szeretnék tenni, magyar klubok mellett elsősorban román, szlovák és ukrán területekről vendégül látva csoportokat.

A megalakulás óta eltelt tíz évben (a születésnapot egy nagyszabású bállal ünnepelték meg) több, mint 150 gyermek fordult meg táncpróbáikon. Közöttük a kevésbé kitartóak mellett akadtak olyanok, akik a mai napig nem hagyták el az egyesületet, de néhányukra máshol találtak rá a sikerek. Még a Móra iskola csoportjában ismerkedett a tánc rejtelmeivel Zsíros Gábor koreográfus, táncművész és artista (a Recirquel Újcirkusz társulat tagja), majd később Sólyom Dániel, aki jelenleg a szlovák bajnokság első osztályában szerepel párjával, Zuzana Siminskával, ahol a legjobb nyolc között tartják számon őket, Ádám Dorottya pedig D-Dance Company néven táncstúdiót vezet Budapesten.

Az egyesület jelenleg több, mint negyven fővel működik, itthon és külföldön A és B csapattal versenyeznek, de ma már felnőtt Társastánc Klub is működik mintegy húsz fővel. Bizonyítva azt, hogy itt nem csak nézni, hanem gyakorolni is szeretik a kulturált testmozgások legszebbikét, a táncot.

A megyénkben hosszú idő óta nagy felelősséggel végzi a Kárpát-medence népeinek tánchagyománya, s ezen belül a magyar táncok sokszínű hagyatékának megmentését, őrzését, felélesztését, valamint ennek őrzésére és továbbadására neveli a környék gyerekeit a Szinvavölgyi Néptáncműhely. Nívódíjas művészeti vezetője, Maródi Attila - aki egyben a Diósgyőri Alapfokú Művészeti Iskola művészeti igazgatóhelyettese is - az 1998-ban „Pro Urbe" díjban részesített Hajlika néptáncegyüttes vezetőjeként 1987 és 1998 között Sajószentpéteren tanította a város tehetséges gyermekeit a néptánc szeretetére. Innen indulva és az ő bíztatására vált Magyar Bronz Érdemkereszttel kitüntetett táncművésszé a korábbi Experi-Dance-tag (és fitneszvilágbajnok) Bistei Judit, aki jelenleg már artistaként dolgozik a „Duo Juderto" formációban.

A stafétabotot városunkban ma Körmöndi Tamás ezüstpitykés táncos, táncpedagógus viszi tovább, aki a Kossuth Lajos Általános Iskolában a Művészeti Iskola kihelyezett tagozataként is működő, 2004-ben alakult „Tücsökmadár néptáncegyüttes" növendékeivel foglalkozik heti négy órában. Tudásukról számtalan városi rendezvényen adtak már ízelítőt Sajószentpéter lakossága számára, emellett rendszeresen szerveznek táncházakat, ahol igyekeznek megkedveltetni a néptáncot a hagyományszerető sajószentpéteri fiatalokkal.

Kiss B.

Indul a hagyományos fáklyás felvonulás, az élen természetesen a Gyöngyszem Mazsorettcsoporttal

körkérdés

Ön hogyan emlékszik vissza a 30 évvel ezelőtti Sajószentpéterre?

Jeszenszky László

- Csupa szép emlék köt Sajószentpéterhez annak ellenére, hogy nem itt élek, hanem egy szomszédos faluban, Alacskán. Sportolóként kerültem ide 1975-ben Dunakesziről, mert jó eredményeket értem el ökölvívásban, és a Borsodi Bányász leigazolt. Munkahelyem a bánya lakatosműhelyében volt, ahol nem kellett nyolc órát dolgoznom, mert edzésre jártam. Győri József irányította a szakmai munkát, és jöttek a jó eredmények az országos bajnokságban és a különböző kupákon is. Volt olyan szegedi verseny, amelyre öten utaztunk, és öt éremmel, köztük három arannyal tértünk haza. Pehelysúlyban szerepeltem, öt éven keresztül képviseltem a sporton keresztül Szentpétert, ahol nemcsak támogatónk volt, hanem sok-sok ökölvívást kedvelő szurkoló is. Hamar megismertek az emberek, és gyorsan rám talált a szerelem is, hiszen ideérkezésem évében megnősültem. Született két gyermekünk, és van egy unokánk is. Nosztalgiával tekintek vissza a harminc évvel ezelőtti időszakra, ami nemcsak a korom miatt van. Akkoriban nyugodtabb és kiegyensúlyozottabb volt az élet, mert mindenkinek volt munkahelye. A '80-as évek végén még komoly társasági élet folyt a hegyen, ahol a városi rendezvényeket tartották. Az akkor még nagyközség lakossági ellátása nagyon jó volt, hiszen jó nevű kereskedőcsaládok működtették boltjaikat. Ebben a szférában én is szereplővé váltam, mert volt ruházati boltunk és autóalkatrész-üzletünk, majd jött az átalakulás. Péter András tanácselnök utolsó két évében dolgoztam a GAMESZ alkalmazottjaként is, ahol feladatom a településfejlesztésre és a köztisztasági feladatok ellátására terjedt ki. Örülök annak, hogy az utóbbi években látható fejlődés ment végbe a településen, és már nem is tudnám máshol elképzelni az életemet, mint ebben a térségben.

Nagy Béláné

- Úgy gondolom, most jobb itt az élet, mint 30 évvel ezelőtt volt, hiszen komoly fejlesztések történtek számos területen. Szebb a város, ami főként polgármesterünk áldozatos munkájának köszönhető, akinek irányításával sok-sok pályázatot nyert Sajószentpéter. Van azért hiányérzetem a harminc évvel ezelőtti állapotokhoz képest, mert akkor volt mozi, be lehetett ülni egy-egy szórakozóhelyre barátokkal, ismerősökkel, a vállalatok sok rendezvényt, színházi előadásokat szerveztek ide. Munkahelyem 32 éven át a Borsodi Szénbányáknál volt, ahol sokáig telefonközpontosként dolgoztam. Amikor bezárták a bányát, még tudtam hová menni, mert működött az üveggyár, ahol újabb hat évet húztam le. Férjemet 2001-ben elvesztettem, de született három gyermekünk és hét unokánk, akik közül hárommal egy háztartásban élek, és így boldognak érzem magam. A korosztályommal való rendszeres találkozásra viszont el tudnék képzelni a városban egy jó nyugdíjas közösségi házat, ahol jobban telnének a mindennapok.

Suha Lászlóné

- A várossá válás idején még csak tizenéves voltam és általános iskolás. Arra emlékszem, hogy nagyon jó volt a közbiztonság, és a gyerekeket bárhova nyugodtan elengedhették a szülők. Mára elterjedt a kábítószer, és sok bűncselekmény történik, ami ellen hatékonyabban kellene fellépni. Régen mindenkinek volt munkahelye, a szüleim a KTSZ-ben dolgoztak, és a keresetükből tisztességesen megélt a család. Az iskolákban sok gyerek volt, és a tanárok szigorúbbak voltak, mint mostanában, így a tanulók többségéből ki tudták hozni a maximumot. Az úttörő- és a KISZ-mozgalom ma sokak számára megmosolyogtató, pedig az tartotta össze a fiatalokat. Most éppen annak a korosztálynak nincs egy gyülekezőhelye a városban, ahol baráti társaságok alakulhatnának, barátságok szövődnének. Hárman vagyunk testvérek, és itt rendeztük be az életünket. Mivel a városban kevés a munkahely, Miskolcra járok dolgozni.

Drótos Sándor

- Régi sajószentpéteri családba születtem 1939-ben, és a településről csak a két év sorkatonaság szólított el, amikor Budapesten szolgáltam. Villamosipari technikumot végeztem, és dolgoztam a legnagyobb helyi vállalatoknál. A szénosztályozón, az erőműben és az üveggyárban is találtam

magamnak munkahelyet, és sokat terveztem, újítottam a 43 bedolgozott évem alatt. Az üveggyárból mentem nyugdíjba, és amikor bezárták, abba én belebetegedtem. Még jó, hogy a helyét nem hintették be sóval. Hiába dolgoztam sokat, most nem dicsekedhetek a nyugdíjammal, mert prémiumos rendszerben alkalmaztak, és a számításoknál csak az alapfizetést vették figyelembe. Sajnos a felsorolt üzemeket sorba zárták be, pedig azok tették virágzóvá Sajószentpétert. Akkori keresetünkből családi házat építettünk magunknak, majd a fiúnknak is, aki tanár a helyi szakképző iskolában. Nyugodt kis lakóhely volt ez harminc éve poros utcákkal, falusias jelleggel és sokkal kisebb forgalommal, tisztább levegővel. Volt sport- és kulturális élet, mert az üzemek mindent finanszírozni tudtak. Sokszor voltunk Miskolcon színházban, üzemi kirándulásokon vettünk részt, és ezek hasznos időtöltések voltak. Mondhatom, hogy csak a szépre emlékezem abból az időszakból.

Rehor Ferencné

- Úgy érzem, jobb volt harminc évvel ezelőtt. Jól működött az üveggyár, ahol 25 évet dolgoztam, és nem sokkal a bezárás előtt kaptam meg a jubileumi jutalmat. A nyugdíjazásig hátralévő 16 évet a megyei kórházban töltöttem. Férjem az ELZETT-ben dolgozott, így mindig együtt volt a család. Jövedelmünkből tudtunk félretenni, majd kaptunk hitelt, és építettünk az Irinyi úton egy négyszobás családi házat 140 ezer forintból. Vállaltunk három gyermeket, akik közül ketten itt élnek a családjukkal, és csak egyikük költözött el, ő Győrben lakik. Született hét unoka és két dédunoka. Egyébként azért mondtam, hogy jobb volt itt harminc évvel ezelőtt, mert nem veszélyeztette az egészségünket a rossz levegő. Akkor is fával és szénnel fűtött a családok többsége, mégsem volt ennyire érezhető a szmog. Sajnos az ígérgetések ellenére még most sem akar megépülni az elkerülő út, ami a nagy füst- és porszennyeződéssel járó forgalmat elvezetné a városból. Amúgy követem a változásokat, és látom, milyen virágos lett a településünk, de emellett komoly városrehabilitáció és fejlesztés is zajlott az elmúlt években. Vannak azonban rossz irányú változások is, ami nemcsak ránk értendő, mert egyre több a stressz, és ez már gyerekkorban kezdődik. Hiányolom a régi szórakozóhelyeket, amelyek egyszerűek, de barátságosak és emberiek voltak.

Drótos Andrásné

- Ötvenhárom éve kerültem ide Boldogkőváraljáról, mert itt találtam munkahelyet a könnyűbeton gyárban. Sajnos az is bezárt, mint a többi nagy munkáltató. Abban a 31 évben, amíg ott dolgoztam, szinte évente mehettem a családommal Hajdúnánásra, Bükkszékre vagy Hévízre a vállalati üdülőbe, amire magánúton nem lett volna lehetőségünk. Tudtunk építkezni, és a család soha nem nélkülözött. A városi rang megszerzésének idején élhetőbb és egészségesebb volt a lakóhelyünk, különösen a fő utcát elnézve, amelynek forgalma katasztrofális az itt élőkre nézve. Személy szerint hiányolom még az akkori közbiztonságot, a munkahelyeket és az emberibb életet.

Borka István

- Ma már lehet róla beszélni, hogy a trianoni határok meghúzása után a magyar családok sanyarú sorsra jutottak, kiszolgáltatottjává váltak idegen hatalmaknak. Ennyit elöljáróban el kellett mondanom, mert Kárpát-Ukrajnában, Cirák-Ófalun születtem, ahonnan édesapámat civilként hurcolták el az oroszok, és nem tért haza a lágerből. Ezután deportálták a családunkat, és szinte üres kézzel dobtak át minket a határon az anyaországba. Nyíregyházán fogadtak be bennünket, majd 1958-ban az akkor jól fizető szénbányák Sajószentpéterre vonzottak. Tanultam a mai Kossuth iskolában, majd dolgoztam Haricán, Edelényben és Petőfibányán is, hat évet pedig külföldi munkával töltöttem. Kaptam bányász szolgálati lakást, amit később megvásároltam. Megszerettem ezt a települést, ahol sok barátra leltem és sok ismerősöm van. Szemtanúja voltam, ahogy a poros utcák szilárd burkolattá alakultak, a járdák megépültek, bővültek a szolgáltatások, vagyis komoly fejlődésen esett át Sajószentpéter. Abban is szerencsém van, hogy két lányom közül egyik helyben, a másik Kazincbarcikán él, így a négy unokámat gyakran láthatom.

Szalma Norbertné

- Itt születtem és itt élek mai napig. Nyugodt gyermekkort éltem meg, hiszen családom felnőtt tagjai tudták, hogy van kiszámítható jövőjük, én pedig tudtam tanulni, majd dolgozni. Édesanyám üveggyári dolgozó volt, édesapám a BVK-ban kereste a kenyérre valót. Tudtak építkezni, és felnevelték három gyermeküket. Harminc éve naponta összejártunk a barátokkal szórakozni, mert volt helyben szórakozóhely, és szerveztek ötórai teákat, amit ma már diszkónak hívnak, de a kettő messze nem ugyanaz. Odafigyeltek egymásra az emberek, a bűnözőket pedig igyekeztek maguktól távol tartani. Mindez élhetővé tette a települést, ahol szinte mindent meg lehetett venni. Ma az összetartást hiányolom az emberekből, ami alapja a közösségek alakulásának. Az elmúlt évtizedek látható fejlesztései viszont városiasabb képet mutatnak városunkról.

Leitner Katalin

- Elérzékenyülök, ha a régi időkre kell visszagondolnom. Lokálpatrióta vagyok, itt születtem és itt is tanultam, majd a vendéglátóiparban dolgoztam Miskolcon. Megfordultam külföldön is, de mindig visszavágytam. Sok évet dolgoztam le az üveggyárban, ami a lakóhelyünk közelében volt, hiszen az üveggyári telepen nőttem fel. Egy nagy családként működött az üzem, ahol igazi emberi kapcsolatok voltak. Szerettem ezt a csendes falut, ami később város lett, mert mozgalmas volt az élet, voltak rendezvények és hétvégi sportesemények, az utcára pedig este nyolc óra után is félelem nélkül ki lehetett menni. Ez a régi nyüzsgés mára megszűnt, gépiesek lettek az emberek, a televízió és a számítógép pedig rabul ejti őket. Szerencsém, hogy az öt gyerek, öt unoka és két dédunoka napi elfoglaltságot jelent, ezért jól telnek a napjaim.

Kovács I.

Önként tenni a közösségért

Civil élet Sajószentpéteren

Az önkormányzat legfontosabb feladata, hogy a közösség lehető legnagyobb részének megelégedésére működtesse a települését, teremtse meg annak intézményes feltételeit. Ezért a törvények által meghatározott kötelezőkön túl számos önként vállalt feladatot is ellát, ám ezek terén a lehetőségei végesek. A közösségi emberek önkéntes alapon is mindent megtesznek annak érdekében, hogy élhetőbbé váljon, gazdagodjon lakókörnyezetük. Az ő kezdeményezéseikhez az önszabályzó, nonprofit civil szervezetek biztosítanak szervezett törvényi keretet, amelyek legismertebb működési formái az egyesületek és alapítványok.

A Miértünk Sajószentpéterért Kulturális és Sportcélú Alapítványt 1996-ban - a közösségért végzett munkájáért 2007-ben Elismerő plakettel, 2016-ban Életmű díjjal kitüntetett - Heidrich László hozta létre néhány kiterjedt kapcsolatokkal rendelkező barátjával, köztük tanárokkal, orvosokkal. A nevükben is hordozott céljuk kezdetektől a város kulturális és sportéletének élénkítése, sokszínűvé tétele, népszerűsítése mellett a kulturális és bányász hagyományok ápolása.

Ezekhez a legnagyobb tőkeként az öt alapító tag jó szándékára, elszántságára, önzetlen tenni akarására és a kapcsolataikra számíthattak. A húzóerő a jelenlétük volt, amivel maguk mellé tudtak állítani mindenkit, akik nemes célok érdekében ingyen vagy jelképes összegért adtak, hoztak, végeztek el bármit. Így hozták létre 2002-ben sokuk szervező és kétkezi munkájával az egyik legmaradandóbb ötletüket, a Bányász emlékparkot is, amely a város fejlődése, virágzó kulturális és sportélete mozgatórugója, a szénbányászat és a bányász áldozatok mementójaként a bányásznapi ünnepségek méltó emlékhelyévé vált.

Olyan elismerések ötletgazdája lett az alapítvány, mint az Év pedagógusa, az Év rendőre, az Év sportolója, Kulturális díj vagy az Életpálya díj is, amelyek nagy részét ma már az önkormányzat ítéli oda. Rendeztek millenniumi ünnepséget, bányásznapot, idősek napját, mindenki karácsonyát, Semmelweis-napot, kiállításokat és számtalan más kulturális rendezvényt.

A 2016-ban történt személyi változások után új lendületet vett a munka. Mivel a települések fejlesztési pályázatai értékelésének szempontjai között a civil szervezetekkel történő együttműködés komoly hangsúlyt kap, a feladatokat érdemes az önkormányzattal együttműködési megállapodás keretében szabályozniuk. Ez alapján tudnak részt venni a „Pátria Sajószentpéter", a „Zöld város" vagy az „Aktív pihenőpark" témájú projektek egyes fázisaiban, de akár később a működtetésükben is. Azt a szemléletet, hogy a város sportélete egyenlő a labdarúgással, a helyi és környékbeli fiatalokra alapozott utánpótlás felkarolásával, a sportágkínálat bővítésével változtatnák meg gyökeresen.

A Miértünk Alapítványt Heidrich László 1996-ban hozta létre

A városban működő civil szervezetek közötti párbeszédet fontosnak tartják, akár két- vagy többoldalú, írásba foglalt együttműködési megállapodásokkal szabályozva is. Ezekkel az esetleges párhuzamosságot és az anyagi és szellemi erők szétforgácsolását lehetne megakadályozni, hiszen a végső cél közös: a helyi közösségi élet mozgalmasabbá tétele.

A közeljövővel kapcsolatos terveik között szerepel, hogy az egykor általuk önkormányzati területre épített Bányászemlékművet (a Pátria-projekt segítségével történő megújítása után) átadják a város tulajdonába.

Az Összefogás Sajószentpéterért Alapítvány Nagy Imre vezetésével 2003-ban jött létre. A városi kulturális és sportprogramok választékának bővítése mellett céljaik között legfontosabbként a nemzeti összetartozás érzésének erősítését tartják szem előtt.

Az alapításuk óta eltelt időben több alkalommal szerveztek Sajószentpéteren olyan kulturális és szabadidős programokat, mint a Juniális vagy a Sörfesztivál. 2016. évtől az 1920. június 4-én aláírt Trianoni békeszerződés napjára emlékezve minden júniusban megszervezik a helyi Nemzeti Összetartozás Napját. A kétnapos program szombaton Sörfesztivállal kezdődik, és vasárnap egy színes kulturális seregszemlével zárul. Ezeken a helyi szereplők mellett meghívott vendégként részt vesznek Kárpátaljáról, Erdélyből, Felvidékről és a Vajdaságból az ottani hagyományokat közvetítő, határon túli néptáncegyüttesek is. 2018-ban a korábban kiemelkedő eredményt elért, helyi kötődésű sportolók tiszteletére szervezték nagyszabású kulturális gálaműsort, és részesítették az alapítvány elismerésében Szász Kitti négyszeres freestyle futballvilágbajnokot, Bistei Judit fitneszvilágbajnokot, valamint Isaszegi Róbert amatőr olimpiai bronzérmes (1988. Szöul) és profi kisvilágbajnok ökölvívót, sokszoros magyar bajnokot.

Nagy Imre a nemzeti összetartozás érzésének erősítését tartja az egyik legfontosabb célnak

Számos jótékonysági akcióban is részt vettek, a megyei kórházban gyógyuló beteg gyerekeknek szereztek örömet szórakoztató műsorral és ajándékcsomagokkal, de tartottak ingyenes ruhabörzét a helyi rászorulóknak, és küldtek ruhacsomagot egy vendég néptánctanár közvetítésével a távoli Gajdár csángó település kisgyerekeinek, akik – az asszimilációs nyomás ellenére is – még beszélik a magyar nyelvet.

A jövőbeni terveik között szerepel Sajószentpéteren vendégül látni az egykori amatőr és profi világbajnok, olimpiai bajnok ökölvívó, Kovács Kokó Istvánt, aki ma közéleti szereplő, jótékonysági nagykövet és triatlon versenyeken indul. A helyi sportolók közül pedig a közeljövőben a lósport és az autóversenyzés területén sikereket elérteket jutalmaznák meg egy gálaműsorral.

Ezen a helyen kell még megem-

lítenünk a Sajószentpéteri Református Nőszövetséget, amely bár egyházon belül működő szervezet, amellett, hogy negyedszázada részt vállal Sajószentpéter kiemelkedő kulturális rendezvénysorozatának, a Lévay-napoknak színvonalas megszervezésében, az elmúlt években számos könyvbemutatót is városi szintű eseménnyé emelt. Jelényi Lászlóné titkár, aki a Bányai Református Gyülekezetért Alapítvány kuratóriumának is tagja, ebben a munkában elévülhetetlen érdemeket szerzett, ezt jutalmazta városunk képviselő-testülete 2017-ben: az Elismerő plakett kitüntetésben részesítette.

A Sajószentpéteri Polgárőr Egyesület- a 2010-ig működő Sajószentpéteri Polgárőrség, majd a 2010-ben létrehozott Városőrség munkáját folytatva - a mai formájában 2012-ben kezdte meg működését. 2016. január 1-jétől Gilányi Attila vette át a jelenleg 28 fő taglétszámú szervezet vezetését. Alapvető céljuk, hogy az év 340 napján rendőrökkel közös rendszeres közterületi - gyalogosan és gépjárművel végzett - járőrszolgálat teljesítésével, a városi rendezvények (majális, Városnapok), kulturális és sportesemények biztosításával, az iskolákhoz közeli gyalogátkelőhelyeken az

Gilányi Attila az elmúlt év márciusában az OPSZ elnökétől a Polgárőr Érdemkereszt arany fokozata kitüntetésben részesült

áthaladást segítve és még számos más módon növeljék településünk lakosságának szubjektív biztonságérzetét. Ezt a tevékenységüket Sajószentpéter Város Önkormányzattal, a Kazincbarcikai Rendőrkapitányság Sajószentpéteri Rendőrőrsével, illetve az Észak-magyarországi Horgász Egyesülettel együttműködésben tudják még hatékonyabban végezni. A formaruhás, kulturált külsejű, udvariasan, de határozottan intézkedő polgárőrök bizalmat keltenek a város civil lakosaiban, akik hasznos észrevételekkel, információkkal segítik őket.

A hatékonyabb munkavégzés elősegítésére járási szintű összefogást hoztak létre tíz polgárőr egyesület részvételével. A 2016-os városnapokon már összevont szolgálatot teljesítettek, hasonlókat jelenleg is rendszeresen szerveznek, ezek összehangolásában a sajószentpéteriek élen járnak.

Az egyesület tagjainak a tevékenysége is hozzájárul ahhoz, hogy Sajószentpéteren a rendőrség közbiztonsági mutatói ilyen jók legyenek. Ennek elismerését számos átvett díj is bizonyítja. Példamutató polgárőr tevékenységükért, eredményes, áldozatkész munkájuk elismeréséül az egyesület 2016-ban a B.-A.-Z. Megyei Közgyűlés elismerő oklevelét, majd 2018 nyarán a Sajószentpéter város képviselő-testületének "Elismerő plakettjét" és október 23-i díszünnepségükön az Országos Polgárőr Szövetség elnökségétől az „Év Polgárőr Egyesülete" címet vehette át. Az egyesületet példamutató fegyelemmel vezető Gilányi Attila az elmúlt év márciusában pedig az OPSZ elnökétől a Polgárőr Érdemkereszt arany fokozata kitüntetésben részesült.

A Mozgáskorlátozottak Sajószentpéteri Egyesülete 1995. november 8-án alakult azzal a céllal, hogy a Mozgáskorlátozottak Egyesületeinek Országos Szövetsége tagszervezeteként a társadalmi akadályok felismerésében és fel-

Deák Ferencné 2006-tól vezeti a Mozgáskorlátozottak Sajószentpéteri Egyesületét

számolásában, a mozgáskorlátozott emberek társadalmi szegregációjának megszüntetésében az itt élők számára helyben tudjon segítséget nyújtani. Kezdetben a 20 taggal rendelkező szervezetet 3 fős vezetőség irányította, amely később teljesen kicserélődött. Jelenleg az egyesület döntéshozó szerve a rendszeresen ülésező 10 tagú elnökség, melyet 2006-tól Deák Ferencné vezet elnökként, aki az egyesületben különböző fontos feladatokat már 2000. évtől ellátott.

A kötelező éves közgyűlés mellett általában négy tervezett elnökségi ülést tartanak, de évente egy-két alkalommal kibővített elnökségi ülés is van (30-50 fő elfogadja a meghívást), amelyek a közösségi összetartozás érzésének fokozását szolgálják kötetlenebb, szórakoztatóbb formában. Mindkettőn rendszeresen részt vesz a MEOSZ elnökségének egy tagja, aki naprakész tájékoztatást nyújt az országos munkáról, az esetleges törvényi változásokról, az aktuális rendeletekről.

Az egyesület nyitott, tagja lehet bármely érintett vagy pártoló személy, aki az évi 1.300 Ft tagdíjat megfizeti. Területileg Sajószentpéter mellett a Pitypalatty-völgy települései, Alacska és Felsőtelekes tartozik hozzájuk, jelenleg mintegy 150 fős tagságuk kétharmada sajószentpéteri lakos.

A beszedett tagdíjakból és a MEOSZ támogatásából gazdálkodhatnak, az önkormányzat Sajószentpéteren jelképes mértékű bérleti díj megállapításával járul hozzá működésükhöz.

A megyei egyesülettel partneri viszonyban vannak, szükség esetén szakmai segítséget első lépésben tőlük kapnak, konkrét ügyekhez alapos jogi segítséget a MEOSZ szakosodott jogászai közül a terület alapos ismerője nyújt.

Segítséget tudnak nyújtani például új és használt személygépkocsihoz jutásban, lakás akadálymentesítési támogatás igénylésében, nyomtatványok kitöltésében, hivatali ügyek elintézésében, de egészségügyi vagy akár személyes problémák megoldásához is tanáccsal szolgálnak.

A Kulturális és Sportközpont Sport út 21. szám alatti épületében működő egyesület az épület hamarosan kezdődő korszerűsítési munkáinak befejezéséig ideiglenesen a Területi Szociális Központban érhető majd el kedden 13 és 15 óra, pénteken 10 és 12 óra között.

A város civil szervezeteinek működésében rejlő lehetőségek kihasználása közös érdek, hiszen színesebbé teszik a település életét, növelik megtartó képességét.

Fontos hát, hogy rendezvényeik átjárhatóak, mindenki számára elérhetőek legyenek, kerüljék a párhuzamosságokat és az erők szétforgácsolását. Erre kötelezi őket a nevükben hordozott városnév is.

Kiss Barnabás

Egyidősek városunkkal

Egy település akkor maradhat életképes, ha minden mai cselekedete arra irányul, hogy azok által ne csupán a ma benne élőknek, sokkal inkább azok gyerekeinek, unokáinak, a jövő generációnak biztosítson lehetőségeket. Ahhoz, hogy hosszú távú bölcs döntéseket lehessen hozni, ki kell kérni a fiatalok véleményét is. Mi is ezt tesszük most: megkérdezzük fiataljainkat, akik 1989-ben, a várossá nyilvánítás évében születtek, majd együtt cseperedve váltak felnőtté a várossal, tehát szintén ez évben ünneplik 30. születésnapjukat. Figyeljünk rájuk, még akkor is, ha mindegyikük egy kicsit másként látja a világot. Mert az éppen ettől szép.

Hat fiatalt, három hölgyet és három fiatalembert kértünk arra, hogy osszanak meg velünk magukról mindent, amit ők az eddigi életükkel, az elmúlt 30 évükkel kapcsolatban legfontosabbnak ítélnek. És mondják el, mit gondolnak a város elmúlt 30 évéről, jelenéről, valamint azt is, a jövőbe tekintve hogyan látják saját magukat és Sajószentpétert egy újabb emberöltő távlatában.

Dr. Veréb Dóra

- 1989. január 6-án születtem Miskolcon. Családommal születésem óta Sajószentpéteren élek. Tanulmányaimat a Pécsi Sándor Általános Iskolában kezdtem, majd az Avasi Gimnáziumban érettségiztem. 2012-ben jogi diplomát szereztem a Miskolci Egyetem Állam - és Jogtudományi Karán. Ezt követően a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kormányhivatalban helyezkedtem el. Az ott töltött tartalmas időszak után azonban a szülővárosomba vezetett vissza az utam: immáron négy éve a Sajószentpéteri Polgármesteri Hivatalban dolgozom mint jegyzői referens. Szeretek Sajószentpéteren élni, mert itt nőttem fel, és sok szállal kötődöm ide. Az én szememben Sajószentpéter élhető és rendezett város, ahol munka után a szabadidőmet is hasznosan el tudom tölteni. E téren az utóbbi időben sok fejlődés történt a Fitt Liget létrehozásával, a futópálya felújítását viszont még nagyon várom. Sajószentpéter elmúlt 30 évéhez leginkább az utóbbi 4 évben járultam hozzá, mióta jogászként erősíthetem a polgármesteri hivatal közösségét. Az elkövetkező évekkel kapcsolatban azt mondhatom, örömmel venném, ha a jövőben a város tovább haladna a szépülés útján, és növekedne a népességmegtartó képessége, hogy a hozzám hasonló fiatalok szülővárosukban is megtalálják számításaikat, és ne legyen olyan nagymértékű az elvándorlás, mint napjainkban.

Dr. Veréb Dóra a polgármesteri hivatal csapatát erősíti

Simon Dóra

- 1989. április 10-én születtem Kazincbarcikán. Egészen 2018 augusztusáig sajószentpéteri lakosnak számítottam, amikor párommal úgy döntöttünk, hogy átmeneti megoldásként Miskolcra költözünk. Ennek nagyon egyszerű és praktikus oka volt, kettőnk munkahelye között kellett keresnünk egy köztes helyet, ahonnan mindketten kényelmesen be tudunk járni a munkahelyünkre, hiszen én Kazincbarcikán, párom pedig Tiszaújvárosban dolgozik. Ha nem így alakul az életünk, biztosan nem gondolkoztam volna azon, hogy „otthagyjam" a szülővárosomat, ahol mindvégig nagyon szerettem élni. Óvodás éveimet a Móra Ferenc Utcai Óvodában töltöttem. Olyan szerencsés kislány voltam, hogy édesanyukám pont ebben az óvodában dolgozott mint dadus, és a sors úgy hozta, hogy ő jelenleg is ott dolgozik. Óvodából való elballagásom után nem kellett messze mennem, hogy elkezdjem általános iskolás évemet, hiszen a szomszédos épület, a Móra Ferenc Általános Iskola falai között tanultam 8 évig. Már általános iskolás éveim alatt kezdett kirajzolódni, hogy a reál tárgyak iránt érdeklődök jobban, hiszen éveken át több versenyen is dobogós helyen végeztem. Ezek a sikerélmények megadták a kezdő lökést ahhoz, hogy tanulmányaimat az akkori Ságvári Endre Gimnázium reál tagozatán folytassam. Akkoriban egyre jobban kezdtek a környezetvédelemmel foglalkozni, úgy éreztem, hogy az azzal kapcsolatos szak, a környezetmérnöki alapszak lesz számomra a megfelelő választás, hisz így egy szak alatt az összes reál tárgybeli (matematika, fizika, kémia, biológia, informatika) tudásomat még jobban elmélyíthettem. Első helyként felvételt is nyertem a Szegedi Tudományegyetem Természettudományi Karára, mind az alapszakos, mind a mesterszakos diplomámat ezen egyetemen

Simon Dórát ma is különleges kötődés fűzi Sajószentpéterhez

szereztem, így ezen időszak az életem egyik legmeghatározóbb 6 éve volt. Egyetemi éveim befejezése után a szívem visszahúzott Borsodba, hisz a távolság a családomtól, barátoktól túl nagynak bizonyult, így igyekeztem minél hamarabb a környéken állást találni. Szerencsére ez hamar sikerült is, mivel a kazincbarcikai ÉRV Zrt. Központi telephelyén helyezkedtem el mint az ottani szennyvízkémiai laboratórium vegyész munkatársa, azóta pedig ezen laboratórium csoportvezetője lettem. Ha azt kérdezik, tőlem, miért szeretem a várost, erre is egyszerű válaszolni: Sajószentpéter olyan csodás helyzetben van (és ezt szerintem sokan nem ismerik el, vagy nem akarják felismerni), hogy a környékén viszonylag közel számos kirándulóhely, nevezetesség található, amiért mások több száz kilométert is képesek megtenni. Én is nagyon szeretem a természetet, így nagyobb utazás nélkül is hódolhatok ennek a hobbimnak, mert szerintem nincs is jobb kikapcsolódás a fáradt hétköznapok után, mint amikor az ember elvonulhat egy csendes helyre, ahol nagyokat sétálhat, ezzel feltöltődve a munkával teli hétköznapokra. 29 évig éltem a városban, itt nőttem fel, ide kötnek gyerekkori emlékeim és mai napig kötődésem van a városhoz, hisz szüleim továbbra is Sajószentpéteren laknak és dolgoznak. Ahogy azt már említettem, anyukám a Móra Ferenc Utcai Tagóvoda dajkája, apukám pedig a Polgármesteri Hivatal Városüzemeltetési és Beruházási Osztály vezetője. Annak ellenére, hogy most éppen nem Sajószentpéteren lakom, szinte minden hétvégén - amikor időnk engedi - hazalátogatunk. Azt, hogy én hogyan képzelem el a következő 10-20-30 évet a város és saját életemben, ugyancsak nem nehéz megfogalmazni: a város folytassa az eddig elkezdett fejlődést, és akkor mindenki számára egy nagyon kedvelt kisváros lesz, ahol az emberek szívesen laknak, és idecsábítják a környék településeiről is a fiatalokat, akik letelepedni készülnek. Amit én kicsit hiányolok, hogy nagyon jó lenne egy színvonalas vendéglátó - közösségi hely, pl. kávézó, ahová az ember bármikor betévedhet egy baráti csevejre. Összességében elmondhatom, hogy a város jó úton halad. Az elkövetkezendő években remélhetőleg már saját gyermekeim is élvezhetik a település adottságait, és biztos vagyok benne, hogy szívesen fognak majd a nagyszülőknél lenni Sajószentpéteren, ahol számos lehetőségük lesz majd a kikapcsolódásra, remélhetőleg addigra a körforgalom melletti park is elkészül, amit már most előre tudok, hogy nagyon fognak szeretni. Egy ilyen játszótér már nagyon hiányzott az alvégben lakók számára, hogy ne kelljen egészen a városközpontig menniük, ha gyermekeik egy nagyot szeretnének játszani a szabadban. Én hálás vagyok, hogy ide születtem, itt tanulhattam és itt élhettem. Szerintem mindegy, hogy éppen hol él az ember, a szülőhelyére biztosan másképp, különös kötődéssel gondol, mint bármi másra.

Papp-Kasza Ivett

- 1989. március 28-án születtem Miskolcon. Közel 30 éve lakom Sajószentpéteren, tanulmányaimat a már megszűnt Pécsi Sándor Általános Iskolában kezdtem, majd a miskolci Kossuth Lajos Evangélikus Szakközépiskolában folytattam, ahol gyógypedagógiai képesítést szereztem. Később jelentkeztem az egri Eszterházy Károly Főiskola kisgyermeknevelői szakára. 2013-tól a Sajószentpéteri Központi Napközi Otthonos Óvodában dolgozom mint pedagógiai asszisztens. Közben (2016-ban) férjhez mentem, 2017 szeptemberében pedig megszületett Zalán nevű gyermekem. A kisfiam születése még

Papp-Kasza Ivett már gyakorló szülőként éli mindennapjait

jobban megerősített abban, hogy a gyermekekkel való foglalkozás az én igazi területem, így a továbbiakban is ezzel szeretnék foglalkozni. Egyébként szeretek utazni, kreatív alkotásokat létrehozni, amit a munkám során fel tudok használni. Szeretek itt élni, azért is, mert ideköt a munkám, itt van a családom, és szeretném, ha a jövőm is itt formálódna. Hatalmas fejlődésen ment át Sajószentpéter az elmúlt 30 év alatt: a fiatalok lehetőséget kapnak arra, hogy gyermekeik megfelelő intézményekben, jó színvonalú nevelő-oktató munka segítségével fejlődjenek. Az intézmények szépen felújítottak, korszerűek. Mint szülő, azt tapasztalom, hogy az orvosi és védőnői ellátás is magas színvonalú. Tudom, hogy a város az elmúlt időszakban ismét sok pályázatot nyert, így most a megvalósítás folyamata zajlik. A lehetőségek egyébként már most is adottak, mind a fiatalok, mind az idősebb korosztály számára, hogy napjaik kellemes környezetben teljenek. Természetesen az elkövetkezendő éveket én is ebben a városban szeretném tölteni, méghozzá úgy, hogy a pályázati forrásból megvalósuló értékekre jó gazda módjára vigyázzunk. Persze azt is szeretném, ha Sajószentpéteren több munkalehetőség adódna, új üzletek, bevásárlóközpontok épülnének. Szeretnék másik babát is, sőt, a tanulmányaimat is szeretném tovább folytatni, de a legfontosabb talán az lenne, hogy minden fiatal megtalálja az életcélját Sajószentpéteren!

Gilányi Zoltán

- Veszprémben születtem, az általános iskolát Szolnok-Szandaszőlősön végeztem, tehát a harminc évem felét nem Sajószentpéteren éltem le. 2013-ban költözött a család a városba, mivel édesapám Sajószentpéterről származott el, és ekkor vettük meg a nagyszülői házat az Ibolyatelepen. Középiskolámat Kazincbarcikán, az Irinyi János Szakközépiskolában végeztem, ipari informatikus szakmát tanultam, és ugyanitt szereztem meg a technikusi képesítést is. Első munkahelyem a Borsod-Chem területén lévő Ongropacknál volt, de hamar rájöttem, hogy azt a munkát nem ne-

kem találták ki, ezért továbbléptem, és a mai napig a BPI. Group Kft. cég minősítő technikusaként dolgozom. 2015-óta tagja vagyok a Sajószentpéteri Polgárőr Egyesületnek, ezáltal magam is részt vállalok a város rendjének fenntartásában. Komolyabb hobbim igazából nincs, amikor az idő engedi, a nemrég megnyílt fitneszterembe járok edzeni, de szívesen kerékpározom is. A várost megszerettem, örülök az új kerékpárutaknak, csak az a nagy kár, hogy egyelőre Miskolcig még nincs megépítve, pedig a munkahelyemre is szívesen betekernék rajta. A város legnagyobb problémája a már régóta ígérgetett 26-os elkerülő út, pedig az átmenő forgalom zsúfoltsága és a szinte állandó rossz levegő miatt nagy szükség lenne rá. Pedig magam is szívesen sétálnék alkalomadtán, de ezt most inkább hanyagolom. Legnagyobb problémának azt látom, hogy a városban nincs munkalehetőség, hely pedig talán lenne ennek megteremtéséhez. Úgy látom, hogy még mindig kevés a szabadidős tevékenységre alkalmas hely, ahol kulturáltan tudnának a fiatalok szórakozni vagy sportolni. Az elkövetkező évekről nehéz nyilatkoznom, mert a mai gazdasági helyzetet én elég bizonytalannak látom. Előbb-utóbb szeretnék családot alapítani, amihez nincs meg az anyagi fedezetem, és nem is igazán látom, hogy ebből a fizetésből hogyan tudnám előteremteni. Ezért is játszom el egyre többször a gondolattal, hogy szerencsét próbálok egy másik országban, ahol anyagilag jobban megbecsülik az ember munkáját, és több esélyem lenne rá, hogy anyagilag egy kicsit összeszedjem magam, de még eddig nem szántam rá magam.

Gilányi Zoltán a polgárőrség feladataiból is kiveszi a részét

Kalász László

- A miskolci Bláthy Ottó Villamosipari Szakközépiskolában érettségiztem, de a Berzeviczy Gergely Vendéglátóipari Szakközépiskola felnőttképzésén szerzett vendéglátótechnikusi képesítéssel kezdtem el dolgozni Miskolc, Budapest, majd 2012-től három éven át Málta színvonalas éttermeiben, bárjaiban. Egyre jobb helyeken, lépésről lépésre előre haladva sikerült elsajátítanom a mesterséget egészen a „bármenedzser" pozícióig. Egy győri kitérő után újabb külföldi tapasztalatszerzés következett Angliában, onnan 2017 nyarán, tízéves vendéglátó karrieremet befejezve jöttem haza a családi vállalkozást legjobb tudásom szerint erősíteni. Jelenleg párkapcsolatban élő és családalapítás előtt álló fiatalember vagyok, szabadidőmben szeretek olvasni és műfalat mászni, amit általános iskolás korom óta kitartóan űzök. Megismertem Magyarország más vidékeit, világot is láttam, mégis bátran mondhatom, szeretek itt élni! Hogy miért? Egy korombeli fiatalnak Sajószentpéter ugyan elég messze van a nyüzsgéstől, de elég közel minden számomra alapvetően lényeges helyhez. Ami itt nincs (gondolok itt munkahelyre, iskolákra, bevásárlási, kulturális, szórakozási, sportlehetőségekre) a közelben mind könnyen elérhető. Sajószentpéterre hazaköltözve, személy szerint örültem az olyan pozitív változásoknak, mint a kerékpárutak, körforgalom, csapadékvíz-elvezetés kiépítése, mert ezek által a város arculata is megváltozott, és elejétől a végéig szinte teljesen bejárható gyalog, kerékpárral és autóval is. Most már mindenkinek törekedni kell arra, hogy ami itt van, az itt is maradjon, és úgy, ahogy „kaptuk". A funkcióját vesztett és/vagy használaton kívüli, központi helyen lévő helyek, épületek újrahasznosításában nem látok gyors előrehaladást. Szeretném, ha ezek a „sötét foltok" is mind beépülnének, eltűnnének vagy megújulhatnának. Amiben a leghamarabb kellene megoldást találni, az a város országosan híres rossz levegőjének javítása. Talán a mi generációnk látja a legjobban, hogy mennyit és mennyire fejlődött, gyorsult fel a világ az elmúlt években, ezért a jövőnket ma hosszú távra megtervezni merész vállalkozás lenne.

Kalász László a külföldi dolgos évek után ismét Sajószentpéteren képzeli el a jövőjét

Sztaroszta Ádám

- Születésem óta Sajószentpéteren élek, és egy kis túlzással azt mondhatom, hogy az eddigi harminc évemnek több, mint a felét a Kossuth Lajos Általános Iskolában töltöttem, mivel gyerekként nyolc évig odajártam, és most felnőttként szintén ez a nyolcadik évem, hogy ott dolgozom. Családot még nem alapítottam, szabadidőmet leginkább a zenélés és a kortárs költészet teszi ki: tizenhat éves korom óta két helyi zenekarban is gitároztam, jelenleg egy új projektem debütáló lemezét készítjük, és emellett a verseskötetemhez is folyamatosan írom a szövegeket. Szeretek Sajószentpéteren élni. Olyan, mint egy nagy család, és én személy szerint pont azt szeretem benne, hogy mindig ugyanolyan. Minden utcának, helynek és épületnek megvan a hozzám fűződő egyéni története. A jó dolgoknak pedig szerintem nem kell változniuk vagy fejlődniük, egyszerűen csak vigyázni kell rájuk. Valószínűleg el fogok még utazni a világ különböző pontjaira, és az is lehet, hogy lesz olyan időszak, amikor nem itt fogok élni, de abban egészen biztos vagyok, hogy mint a kezdőpontja, úgy életem végpontja is Sajószentpéter lesz.

Kiss B. – Sulyok B.

Sztaroszta Ádám szerint minden sajószentpéteri utcának, épületnek egyéni, az ő élethez fűződő története van

Magyarország Kormánya
Európai Unió
Európai Regionális Fejlesztési Alap
BEFEKTETÉS A JÖVŐBE
SZÉCHENYI 2020

Ne vegyük félvállról!

A TOP-2.1.1-15-BO1-2016-00002 kódszámú projekthez (Aktív pihenőpark kialakítása barnamezős területek rehabilitációjával) kapcsolódva a következőkben kiderül, hogy a nem megfelelően kezelt hulladék milyen veszélyeket jelent az emberiség számára.

Egy-egy viharosabb időszak után az óceánok partján is megjelennek a PET-palackok

Hulladék a ház körül: a műanyag hulladék

A műanyag hulladék jelenti korunk egyik nagy környezetvédelmi kihívását. Jelenleg körülbelül 150 millió tonna műanyag hulladék úszik az óceánjainkban, a mennyiség évente 8 millióval nő a World Econimic Forum kutatásai szerint. Ez arányaiban olyan, mintha egy kukásautónyi műanyagot öntenénk az óceánba minden percben. Egy múlt hónapban publikált kutatási eredmény szerint a tengeri szennyeződések 70 százaléka nem lebomló műanyag. Ez a mennyiség előrelátható egy évtizeden belül meg fog triplázódni.

Gyűjtsük szelektíven

A szelektív hulladékgyűjtés csak egy okozati válasz a problémára. Műanyagból készül a legtöbbféle újrahasznosított termék, és a legtöbb hasznosító cég is ebben az iparágban működik. A lakosság által szelektíven gyűjtött hulladékból - például az összetaposott műanyag palackból és ennek kupakjából - készül számos kertészeti termék: cserép, karó, kerítésoszlop, vödör, gyeprács vagy éppen kerti pad. De meg kell említeni az iparban nagy számban felhasznált csöveket, görgőket, zsákokat, fóliákat és egyéb fontos alkatrészeket is. A lakosság körében nem túl nagy népszerűségnek örvendő fekvőrendőr is sok esetben hulladékból készül.

A legjobb a megelőzés

A legjobb, amit tehetünk, ha megpróbáljuk csökkenteni a háztartásunkban található műanyag hulladékot:
Ne vásároljunk műanyag csomagolással ellátott termékeket, helyette vegyünk visszaváltható csomagolással ellátott vagy nagy kiszerelésben kapható árut! Ezzel megelőzzük a műanyaghulladék keletkezését.
Igyekezzünk a műanyag csomagolást kreatívan felhasználni a háztartásban, így sem keletkezik belőle hulladék!
Ha kidobjuk, akkor mindenképpen a szelektív hulladékgyűjtőbe tegyük – ezzel biztosíthatjuk, hogy a hulladék nem a lerakóba kerül, hanem másodnyersanyagként hasznosul (energiát és nyersanyagot spórolunk, ezáltal is csökkentjük a környezeti terhelést).

A műanyag égetése káros az egészségre

A legrosszabb, amit tehetünk, ha elégetjük a műanyag hulladékot. A műanyag hulladékok nyílt színi égetése közvetlen és közvetett módon is veszélyes az egészségre. A levegőbe kerülő toxikus részecskék éveken keresztül mérgezik a tágabb és szűkebb környezetünket, a kertjeinket, melyben a zöldségeket és gyümölcsöket termesztjük. Sokan a kályhában és kazánban égetik el a műanyag hulladékokat, hiszen – vélhetően ezt gondolják – kőolajszármazékból vannak, van fűtőértékük. Vagy talán lustaságból nem viszik el a szelektívhulladék-tárolókba.
A műanyagok égetése – a 21/2001. számú kormányrendelet értelmében – nyílt színen vagy bármilyen tüzelőberendezésben tilos! És nem véletlenül…
A vegyestüzelésű kályhákból kikerülő toxikus füst nemcsak a kéményen keresztül távozhat, hanem a tökéletlen égés következtében a lakótérbe kerülve, az ott lakókat közvetlenül mérgezik.
A műanyagok, mint például a PVC, a polisztirol, a polietilén (műanyag palackok, csomagolóanyagok, háztartási és ipari műanyag termékek, kábelek stb.), valamint a gumitermékek égetésekor szén-monoxid és dioxinok kerülnek a levegőbe. Míg a szén-monoxid mérgezésekről egyre többet hallhatunk (a tünetei émelygés, fejfájás, végtaggyengeség, izomfájdalom, ájulás, halál), a dioxinok toxikus hatásai nem ennyire közismertek. A dioxin klórt tartalmazó, mérgező szerves vegyület, melynek belélegzése elősegíti az asztmás betegségek kialakulását, különböző allergiákat okozhat, és hosszabb távon halálos is lehet. Tanulmányok mutatják be, hogy a toxikus összetevők a szervezetbe kerülve hormonális elváltozásokat okozhatnak.

Forrás: http://szelektalok.hu
https://tudatosvasarlo.hu

Ha laposra tapossuk a műanyag palackokat, kevesebb helyet foglalnak

TÁJÉKOZTATÓ

a 2019. évi óvodai beiratkozás rendjéről

Értesítjük a Tisztelt Szülőket, hogy a Sajószentpéteri Központi Napközi Otthonos Óvoda valamennyi feladatellátási helyére a 2019/2020. nevelési évre az alábbi időpontokban lehet beíratni gyermekeiket:

2019. április 24. (szerda) 8.00-17.00 óráig
2019. április 25. (csütörtök) 8.00-17.00 óráig
2019. április 26. (péntek) 8.00-13.00 óráig

Óvodai felvételi szándékukat a szülők/törvényes képviselők személyesen jelezhetik a **Sajószentpéteri Központi Napközi Otthonos Óvodában (Sajószentpéter, Harica u. 3.)**.

A beíratáshoz szükséges iratok:

- **a gyermek személyazonosítására alkalmas, a gyermek nevére kiállított személyi azonosító (amennyiben van, ennek hiányában a születési anyakönyvi kivonat) és lakcímet igazoló hatósági igazolvány,**
- **a szülő személyi azonosító és lakcímet igazoló hatósági igazolványa,**
- a gyermek esetleges betegségeit igazoló dokumentumok,
- oltási kiskönyv,
- a sajátos nevelési igény vagy a beilleszkedési-tanulási-magatartási zavar megállapításáról szóló szakvélemény.

Az óvodai jelentkezéshez jelentkezési lapot szükséges kitölteni, amelyet bármelyik tagóvodában be lehet szerezni.

A nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXC. törvény 8. §-ában foglaltak szerint az óvoda a gyermek hároméves korától a tankötelezettség kezdetéig nevelő intézmény. A gyermek abban az évben, amelynek augusztus 31. napjáig a harmadik életévét betölti, a nevelési év kezdő napjától legalább napi négy órában óvodai foglalkozásban vesz részt. A jegyző a szülő kérelmére és az óvodavezető, valamint a védőnő egyetértésével, a gyermek jogos érdekét szem előtt tartva, annak az évnek az augusztus 31. napjáig, amelyben a gyermek az ötödik életévét betölti, felmentést adhat a kötelező óvodai nevelésben való részvétel alól, ha a gyermek családi körülményei, képességeinek kibontakoztatása, sajátos helyzete indokolja.
Az óvoda felveheti azt a gyermeket is, aki a harmadik életévét a felvételétől számított fél éven belül betölti, feltéve, hogy minden, a településen lakóhellyel, ennek hiányában tartózkodási hellyel rendelkező három éves és annál idősebb gyermek óvodai felvételi kérelme teljesíthető.
Kérem, hogy előfelvételi szándékukat - a gyermekek tagóvodába és csoportba sorolása miatt - jelezzék a beiratkozási időszakban! Az előjegyzésbe vétel nem jelenti a gyermekek automatikus felvételét.
A Sajószentpéteri Központi Napközi Otthonos Óvoda Alapító Okirata szerint ellátja a többi gyermekkel együtt nevelhető, sajátos nevelési igényű gyermekek, többek között: az enyhe értelmi fogyatékos, beszédfogyatékos vagy pszichés fejlődési zavarral küzdő gyermekek nevelését.
Az óvoda vezetője az óvodai felvételi, átvételi kérelem elbírálásáról, a döntést megalapozó indokolással, a fellebbezésre vonatkozó tájékoztatással 2019. május 29. napjáig értesíti a szülőt.
A felvételi kérelem elutasítása esetén a szülő/törvényes képviselő a közléstől számított 15 napon belül a jegyzőnek címzett felülbírálati kérelmet nyújthat be az óvoda vezetőjéhez. A gyermek felvételéről másodfokon a jegyző dönt.

A nevelési-oktatási intézmények működéséről és a köznevelési intézmények névhasználatáról szóló 20/2012. (VIII.31.) EMMI rendelet 20. § (2) bekezdés meghatározza a szülők feladatát:
„A szülő az óvodai nevelésben történő részvételre jogszabály alapján kötelezett gyermekét köteles beíratni az önkormányzat által közzétett közleményben vagy hirdetményben meghatározott időpontban."
A napi 4 órában óvodai nevelésre kötelezett gyermek szülője, amennyiben gyermeke az óvodakötelezettségét külföldön teljesíti, köteles arról a beiratkozás idejének utolsó határnapját követő tizenöt napon belül írásban értesíteni a gyermek lakóhelye, ennek hiányában tartózkodási helye szerint illetékes jegyzőt.
A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 247. § a) pontja értelmében az a szülő vagy törvényes képviselő, aki a szülői felügyelete vagy gyámsága alatt álló gyermeket kellő időben nem íratja be az óvodába, szabálysértést követ el.

Sajószentpéter, 2019. február 15.

Dr. Guláné Bacsó Krisztina
jegyző

Keresztrejtvény

1	2	3	4	5	6	7	8		9	10
11								■	12	
13			■	14			■	15		
16			17		■	18	19			
20				■	21				■	
	■	22		23		■	24		25	
26	27					28	■	29		
30			■	31				■	32	
33		■	34				■	35		
36										

Vízszintes: 1. A számok tudósa. 11. Indián népcsoport. 12. Cseh autójel. 13. Észak-Írország sportjele. 14. ...1 (német TV-csatorna). 15. ... of Base (svéd popzenekar). 16. Súlyosbít (bajt). 18. Egykori keletnémet teherautó. 20. Forma. 21. Izrael első királya. 22. Létigénk. 25. Egykori könyvsorozat (Rakéta Regénytár). 26. Hernyó módjára halad. 29. Borítókosár. 30. Gyors, daloló beszéd. 31. Elektromosság. 32. Középen vegzál! 33. Az amerícium vegyjele. 34. Sietve távozik. 35. Magyar származású szobrász (Amerigo). **36. Református lelkész, tanár, a Lévay József-hagyaték gondozója, életművének feldolgozója.**

Függőleges: 1. Egy gyártmány bemutató példánya. 2. Triton király legkisebb lánya (a kis hableány). 3. Ünnepi sütemény része. 4. Európa Kupa. 5. A vakolat egyik összetevője. 6. Júda királya (Kr.e. 911–870). 7. Előtagként: négy. 8. Gyakori igevégződés. 9. ... neki (uzsgyi, rajta). 10. Újságnál a rovatvezető. 15. Nyílászáró. 17. Díszes. 19. Az SOS rövidítés második szava. 21. Feszes. 23. Sajószentpéteri négyszeres Freestyle focivilágbajnok (Kitti). 25. Szót toldalékkal lát el. 27. Margarin márka. 28. A Pa-dö-dő együttes egyik tagja (Györgyi). 34. Bababeszéd. 35. Növény része.

Rejtvényünk megfejtése a vízszintes 36. sorban található. Ezt kell beküldenie az újság szerkesztőségébe nyílt levelezőlapon vagy a szerkesztőség e-mail címére 2019. április 8-áig. A helyes beküldők között egy 5000 Ft-os könyvutalványt sorsolunk ki. Cím: Sajó Televízió Nonprofit Kft. 3770 Sajószentpéter, Hunyadi u. 11. E-mail: sajotv@gmail.com.
December havi rejtvényünk helyes megfejtése: „Karácsonyi verebek". Köszönjük Olvasóink aktivitását!
A február 11-én megtartott sorsoláson Tóth Annamáriának kedvezett a szerencse. Gratulálunk! A nyeremény átvételéről később értesítjük.

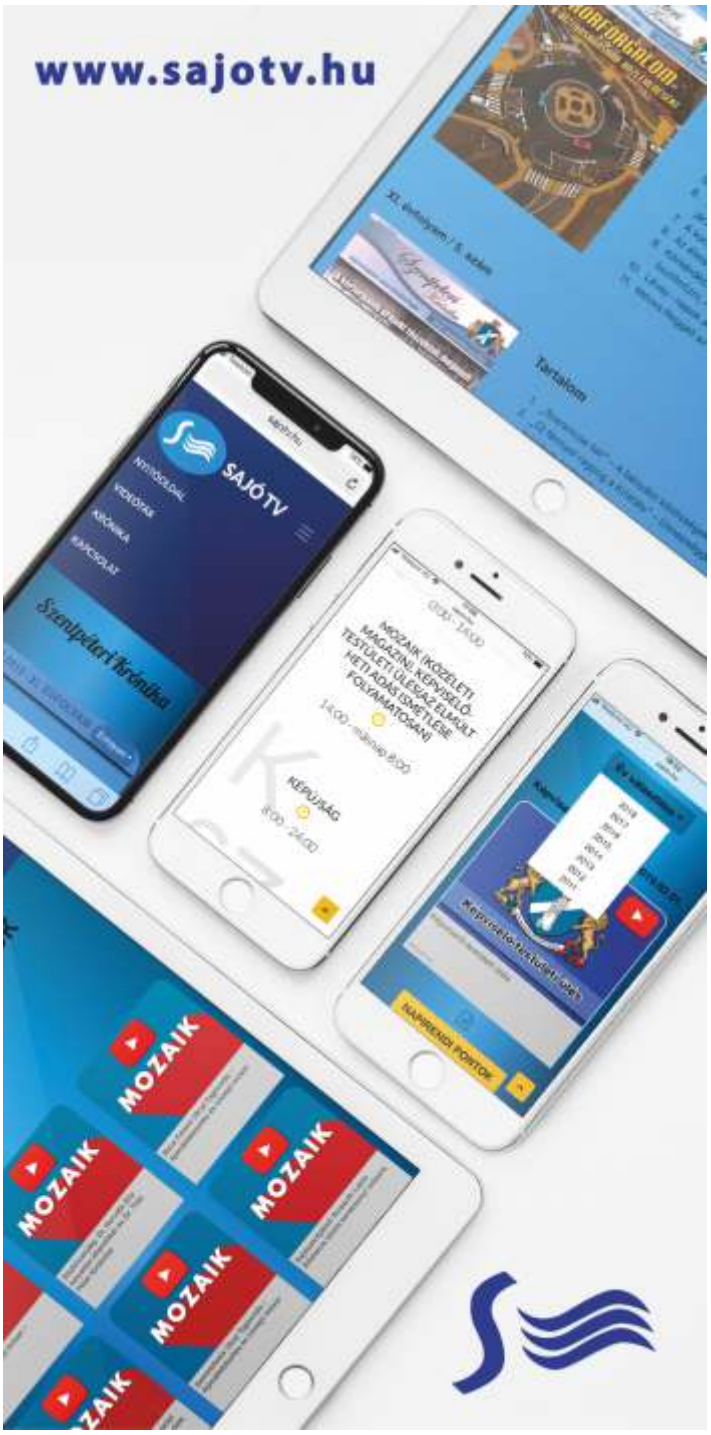

SZENTPÉTERI KRÓNIKA

Kiadó: Sajó Televízió Nonprofit Kft.; Cím: 3770 Sajószentpéter, Kálvin tér 4.;
Telefon: 48/521-037, Ügyvezető igazgató: Sulyok Barnabás
Főszerkesztő: Román Péterné; szentpeterikronika@citromail.hu
Fotó: Heiszman Adrienn, Tördelés: Litoplan Kft. – Design Studio
Szerkesztőség, hirdetésfelvétel: 3770 Sajószentpéter, Hunyadi utca 11.
E-mail: sajotv@parisat.hu; Nyomda: Litoplan Kft.
Cím: 3700 Kazincbarcika, Mátyás király út 56/B. Telefon/Fax: 48/512-236
E-mail: info@litoplan.hu; Megjelenik kéthavonta 4300 példányban.
ISSN 1789-7807 (nyomtatott); ISSN 2063-482X (online)

A hirdetések tartalmáért a kiadó felelősséget nem vállal! A lapban megjelenő cikkek, képek bármilyen formában történő felhasználása a kiadó írásos engedélyével lehetséges. Kéziratokat, fotókat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

A jubileumi év programsorozat támogatói.

FŐ TÁMOGATÓK:

BorsodChem Zrt.

●

TAKÁCS és TÁRSA

Építőipari, Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.

KÖSZÖNJÜK!

SAJÓSZENTPÉTER

TÁMOGATÓK:

- **ALTAVILL** Építő-és Villamosipari Kft.
- **Balla Albert**
- **ifj. Balla Albert e.v.**
- **Barczi Virágbolt**
- **DOBE PATIKA Bt.**
- **FIGNÁR REKLÁM GRAFIKA**
- **Fitt-Zone Bt.**
- **Fodorné Pamlényi Enikő e.v.**
- **Gyuró és Társa** Mezőgazdasági és Szakipari Kft.
- **HUMÁN** Kereskedelmi, Szolgáltató és Oktatási Kft.
- **KV** Építőipari, Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.
- **KITE** Mezőgazdasági Szolgáltató és Kereskedelmi Zrt.
- **KONTGÉP-BAU** Építőipari és Szolgáltató Kft.
- **Kós Róbert e.v.**
- **M.T.M.** Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.
- **Miskolci 10. sz Ügyvédi Iroda** **Dr. Gula József** ügyvéd
- **MOTOR-FŰRÉSZ** Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.
- **PAM--FOD Kft.**
- **PARISAT** Távközlési és Szolgáltató Kft.
- **Professzionál-Miskolc** Kft.
- **Puskás Jánosné** Festék-Háztartási Bolt, Mezőgazdasági és Kertész Áruház
- **SÓVÁGÓ** Kertészeti Szolgáltató és Kereskedelmi Bt.
- **STRABAG** Építő Kft.
- **SZAVA** Építész és Épületgépész Kft.
- **Takács Gyula**
- **Városszépítő Kft.**
- **WONDEX** Kereskedelmi és Szolgáltató Kft..